Euroopa Parlament
2019-2024

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

2021/2179(INI)

8.2.2022

RAPORTI PROJEKT

ELi sotsiaalmajanduse tegevuskava kohta
(2021/2179(INI))

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

Raportöör: Jordi Cañas

SISUKORD

lk

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....3

SELETUSKIRI 9

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi sotsiaalmajanduse tegevuskava kohta
(2021/2179(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa sotsiaalõiguste sammast,

– võttes arvesse komisjoni 9. detsembri 2021. aasta teatist „Inimeste hüvanguks toimiva majanduse kujundamine: sotsiaalmajanduse tegevuskava“ (COM(2021)0778),

– võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2021. aasta teatist „Võrdõiguslikkuse liit. Puuetega inimeste õiguste strateegia aastateks 2021–2030“ (COM(2021)0101),

– võttes arvesse komisjoni 2. juuni 2021. aasta teatist „Majanduspoliitika koordineerimine 2021. aastal: ületada COVID-19, toetada taastumist ja ajakohastada majandust“ (COM(2021)0500),

– võttes arvesse komisjoni 22. novembri 2016. aasta teatist „Euroopa uued liidrid: idu- ja kasvufirmade algatus“ (COM(2016)0733),

– võttes arvesse komisjoni 25. oktoobri 2011. aasta teatist „Sotsiaalettevõtluse algatus: sotsiaalmajanduse ja sotsiaalse innovatsiooni keskmes olevate sotsiaalettevõtete edendamisele suunatud majanduskeskkonna loomine” (COM(2011)0682),

– võttes arvesse komisjoni 23. veebruari 2004. aasta teatist ühistute edendamise kohta Euroopas (COM(2004)0018),

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta[1],

– võttes arvesse Porto sotsiaalkohustust, millele kirjutasid alla nõukogu eesistujariik Portugal, Euroopa Parlamendi president ning sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonna organisatsioonide esindajad,

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu poolt heaks kiidetud 8. mai 2021. aasta Porto avaldust,

– võttes arvesse nõukogu 7. detsembri 2015. aasta järeldusi sotsiaalmajanduse kui Euroopa majandusliku ja sotsiaalse arengu olulise teguri edendamise kohta,

– võttes arvesse oma 4. aprilli 2019. aasta esimese lugemise seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa Sotsiaalfond+ (ESF+) kohta[2],

[1] ELT L 094, 28.3.2014, lk 65.
[2] ELT C 116, 31.3.2021, lk 162.

– võttes arvesse 7. juuli 2021. aasta resolutsiooni vana maailmajao vananemise ning 2020. aasta järgse vananemispoliitikaga seotud võimaluste ja väljakutsete kohta[3],

– võttes arvesse oma 23. oktoobri 2018. aasta resolutsiooni töötajate finantsosaluse rolli kohta töökohtade loomisel ja töötute taasaktiveerimisel[4],

– võttes arvesse oma 5. juuli 2018. aasta resolutsiooni soovitustega komisjonile sotsiaal- ja solidaarmajanduse ettevõtete põhikirja kohta[5],

– võttes arvesse oma 10. septembri 2015. aasta resolutsiooni sotsiaalse ettevõtluse ja sotsiaalse innovatsiooni kohta võitluses tööpuudusega[6],

– võttes arvesse oma 2. juuli 2013. aasta resolutsiooni ühistute osa kohta kriisi ületamisel[7],

– võttes arvesse oma 2. juuli 2013. aasta resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus Euroopa sihtasutuse (FE) põhikirja kohta[8],

– võttes arvesse oma 14. märtsi 2013. aasta resolutsiooni soovitustega komisjonile Euroopa vastastikuse ühingu põhikirja kohta[9],

– võttes arvesse oma 20. novembri 2012. aasta resolutsiooni sotsiaalettevõtluse algatuse ning sotsiaalmajanduse ja sotsiaalse innovatsiooni keskmes olevate sotsiaalettevõtete edendamisele suunatud majanduskeskkonna loomise kohta[10],

– võttes arvesse oma 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni sotsiaalmajanduse kohta[11],

– võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 19. jaanuari 2022. aasta arvamust „Uuenduslikud rahastamisvahendid sotsiaalse mõjuga ettevõtete arendamisel“,

– võttes arvesse Regioonide Komitee 1. juuli 2021. aasta arvamust „Sotsiaalmajanduse tegevuskava“ (CDR 5860/2020),

– võttes arvesse Euroopa Komisjoni ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) 2022. aasta poliitikaülevaadet sotsiaalmajanduse poolt ringmajandusse tehtava panuse maksimaalse ärakasutamise kohta,

– võttes arvesse ÜRO Sotsiaalarengu Uurimise Instituudi 2021. aastal avaldatud suuniseid kohalikele omavalitsustele sotsiaal- ja solidaarsusmajanduse poliitika kohta,

– võttes arvesse oma kodukorra artiklit 54,

– võttes arvesse regionaalarengukomisjoni arvamust,

---

[3] Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0347.
[4] ELT C 345, 16.10.2020, lk 2.
[5] ELT C 118, 8.4.2020, lk 145.
[6] ELT C 316, 22.9.2017, lk 224.
[7] ELT C 75, 26.2.2016, lk 34.
[8] ELT C 75, 26.2.2016, lk 11.
[9] ELT C 36, 29.1.2016, lk 111.
[10] ELT C 419, 16.12.2015, lk 42.
[11] ELT C 76E, 25.3.2010, lk 16.

– võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit (A9-0000/2022),

A. arvestades, et sotsiaalmajandus hõlmab mitmesuguseid eraõiguslikke üksusi, mis ei sõltu avaliku sektori asutustest: näiteks ühistud, vastastikuse abi ühingud, ühendused (sealhulgas heategevusorganisatsioonid), sihtasutused, sotsiaalsed ettevõtted ja muud õiguslikud vormid, kusjuures kõiki neid iseloomustavad erinevad tegevus- ja organisatsioonilised põhimõtted ja omadused, nagu inimeste ülimuslikkus ja sotsiaalse eesmärgi seadmine kasumist kõrgemale, enamiku kasumi/ülejäägi reinvesteerimine ning demokraatlik või kaasav juhtimine;

B. arvestades, et sotsiaalmajandusel on olnud oluline roll COVID-19 poolt ELi sotsiaalsele turule, ühiskonnale ja majandusele avaldatud lühi- ja pikaajalise mõju leevendamisel ja käsitlemisel, ning see on ajendanud sotsiaalset ja majanduslikku vastupanuvõimet ning aidanud seda suurendada tänu Euroopa samba ärimudeli pikaajalisele suunitlusele ning sotsiaalsete õiguste olemusele ja sotsiaalmajanduse eesmärkidele ja tegevusele[12];

C. arvestades, et sotsiaalmajanduse organisatsioonidel on enamikus liikmesriikides pikk ajalugu ning et enamus liikmesriike on selles valdkonnas vastu võtnud eriseadused, ning neist organisatsioonidest on saanud olulised turuosalised;

1. peab tervitatavaks komisjoni sotsiaalmajanduse tegevuskava, selles esitatud sotsiaalmajanduse juhtpõhimõtteid, poliitilist impulssi, mida tegevuskava annab sotsiaalmajanduse arengule ja selles välja kuulutatud meetmete rohkust;

2. on siiski veendunud, et iga eesmärgi saavutamiseks tuleb kehtestada konkreetsed meetmed ja järelmeetmed ning täpsustada meetmete omavahelisi seoseid; peab vajalikuks kehtestada kõigi sotsiaalmajanduse tegevuskavas sisalduvate meetmete ajakava, et suunata asjaomaseid asutusi selle elluviimisel;

3. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid ning piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused arvestaksid asjaomastes poliitikavaldkondades, programmides ja tavades rohkem sotsiaalmajanduse mõõdet;

4. kordab oma nõudmist[13], et tulevaste õigusaktide koostamisel ja poliitikameetmete võtmisel seataks juhtpõhimõtteks põhimõte „kõigepealt mõtle väikestele“, et muuta liidu ökosüsteem konkurentsivõimelisemaks ning toetada mikro-, väikeseid ja keskmise suurusega organisatsioone nii sotsiaalmajanduses kui ka sellest väljaspool;

Sotsiaalmajandust soodustava keskkonna kujundamine

5. tuletab liikmesriikidele meelde, et riigihangete direktiiv (direktiiv 2014/24/EL) võimaldab avaliku sektori hankijatel kasutada riigihankeid keskkonna- ja sotsiaalsete eesmärkide saavutamiseks ning võimaldab eelkõige reserveeritud hankemenetlusi organisatsioonidele, kelle peamine eesmärk on puuetega inimeste või muude ebasoodsas olukorras olevate rühmade integreerimine tööturule; kutsub avaliku sektori asutusi üles käsitlema sotsiaalselt ja keskkonnaalaselt vastutustundlikke riigihankeid

[12] OECD (2020), Social economy and the COVID-19 crisis: current and future role (Sotsiaalmajandus ja COVID-19 kriis: praegune ja tulevane roll).
[13] Muu hulgas oma 16. detsembri 2020. aasta resolutsioonis uue Euroopa VKEde strateegia kohta ning 24. juuni 2021. aasta resolutsioonis Euroopa Liidu õigusloome kvaliteedi ning subsidiaarsuse põhimõtte kohta.

investeeringuna sotsiaal-majanduslikku struktuuri, millel on suur potentsiaal sotsiaalsete ja konkurentsialaste eesmärkide ühendamisel;

6. ergutab liikmesriike võtma süstemaatiliselt kasutusele strateegiaid, mille eesmärk on arendada sotsiaalselt vastutustundlikke riigihankeid, luues seeläbi poliitikavaldkondade vahel seose teenuste ja toodete osutamise ning sotsiaalsetesse eesmärkidesse panustamise vahel; on seisukohal, et riigihangete direktiivi ülevõtmisega peavad kaasnema algatused, mille eesmärk on suurendada teadmisi avaliku sektori kulutuste ja nende panuse kohta kestliku arengu eesmärkide saavutamisse ning suurendada riigihankeametnike ja sotsiaalmajanduse organisatsioonide suutlikkust; ergutab riigihankeametnikke korraldama enne hankedokumentide koostamist turustamiseelseid konsultatsioone, et paremini mõista olemasolevaid vajadusi ja seda, kuidas sotsiaalmajanduse organisatsioonid saaksid neid rahuldada;

7. väljendab heameelt liikmesriikides juba olemasolevate algatuste üle, mille eesmärk on pakkuda väljaostuprotsessist huvitatud töötajatele ja töötajatepoolsetest väljaostudest tekkivatele ühistutele õigusnõustamist, rahalist toetust, toetust äriplaanide ettevalmistamisel, välisinvestoritele vajalikke andmeid ja ettevõtluse tugistruktuure; innustab liikmesriike lisama selle teema nõukogu 2023. aasta soovitustesse, et neid algatusi piirkondlikul ja riiklikul tasandil veelgi rohkem toetada;

8. väljendab heameelt väljakuulutatud aruande üle, milles käsitletakse ELi kestliku rahanduse taksonoomia võimalikku laiendamist sotsiaalsetele eesmärkidele; on seisukohal, et ELi taksonoomia peab hõlmama sotsiaalseid tegureid, tekitamata ettevõtjatele ülemääraselt ebaproportsionaalset koormust, sest see taksonoomia võib olla sotsiaalmajanduse valdkonna investeeringute tõukejõuks;

9. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma sotsiaalmajanduse võrgustikega suutlikkuse suurendamise partnerlusi ja ametlikke kokkuleppeid, et pakkuda sotsiaalmajanduse organisatsioonidele nõustamisteenuseid, nagu individuaalne mentorlus ja juhendamine, suutlikkuse suurendamise rahastamine, koolitus ja haridus, inkubatsiooniteenused ja suutlikkuse suurendamise võrgustiku loomine;

10. rõhutab uute tehnoloogiate võimalikku keskset rolli sotsiaalmajanduse projektide arendamisel ja laiendamisel ning seda, kui oluline on anda sotsiaalsetele ettevõtjatele eelisjuurdepääs digioskuste ja kõrgtasemel tehnoloogia koolitusprogrammidele nii ELi kui ka riiklikul tasandil, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles uurima, kuidas tavaettevõtted ja sotsiaalmajanduse organisatsioonid saaksid selles valdkonnas teha koostööd;

11. peab kahetsusväärseks, et sotsiaalmajanduse organisatsioonid ei ole tavakoolihariduse, kõrghariduse ning ettevõtlus- ja ärihariduse õppekavades esindatud samal määral nagu tavapärasemad ettevõtted[14]; kutsub sellega seoses sektori esindusorganeid ja asjaomaseid avaliku sektori asutusi üles koostöös asjaomaste sidusrühmadega õppekavasid läbi vaatama ja hindama ning esitama akadeemilistele asutustele poliitikasoovitusi;

[14] Eurofound (2019), Labour market change. Cooperatives and social enterprises: work and employment in selected countries (Muutused tööturul. Ühistud ja sotsiaalsed ettevõtted: töötamine ja tööhõive valitud riikides).

ELi vahendite potentsiaali täielik ärakasutamine sotsiaalmajanduse hüvanguks

12. võtab teadmiseks InvestEU raames pakutavad võimalused sotsiaalmajanduse toetamiseks; nõuab tungivalt, et komisjon ja rakenduspartnerid töötaksid sotsiaalvaldkonna investeeringute ja oskuste poliitikaharu raames välja sotsiaalsete ettevõtete vajadustele kohandatud finantstooted ning eraldaksid neile toodetele piisavalt vahendeid; märgib, et välja tuleks töötada usaldusväärsed rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, mis oleksid suunatud konkreetselt sotsiaalmajandust toetavatele finantsvahendajatele, ning on seisukohal, et InvestEU nõustamiskeskuse raames tuleks teha kättesaadavaks nõustamisteenused, et maksimeerida nende finantsvahendajate potentsiaali InvestEU programmis osalemiseks; kutsub komisjoni üles tagama, et muud InvestEU finantstooted, näiteks need, mis on suunatud VKEdele, tehakse kättesaadavaks sotsiaalmajanduse organisatsioonidele, kellest enamik on mikro-, väikesed ja keskmise suurusega organisatsioonid;

13. kutsub komisjoni üles võtma üldise grupierandi määruse järgmisel muutmisel asjakohaselt arvesse sotsiaalmajanduse organisatsioonide erivajadusi seoses juurdepääsuga rahastamisele ja turu arenguga, tugevdama riigiabi rolli ebasoodsas olukorras olevate töötajate värbamise edendamisel, eelkõige COVID-19 järgse taastumise kontekstis, ning uurima pärast asjaomaste sidusrühmadega konsulteerimist erinevaid tõenditel põhinevaid võimalusi, et toetada sotsiaalmajanduse organisatsioonide arengut;

14. väljendab heameelt ELi sihtotstarbelise rahastamise kasutamise üle projektide jaoks, mille eesmärk on arendada ja võimaldada ettevõtete üleminekut oma töötajatele ning seega ettevõtte järjepidevust, sealhulgas töötajate ühistu poolse ülevõtmise kaudu[15];

ELi sotsiaalmajanduse tegevuskava tõhusa rakendamise suunas

15. väljendab suurt heameelt ettepaneku üle võtta vastu nõukogu soovitus sotsiaalmajanduse raamtingimuste kohta, mis kiidetakse heaks 2023. aastal; on veendunud, et see peaks toimima suunanäitajana sotsiaalmajanduse õigus- ja poliitikaraamistike tugevdamisel, eriti liikmesriikides, kus sotsiaalmajanduse ökosüsteem on vähem arenenud, ning selles tuleks selgelt esile tuua ELi poolt kättesaadavaks tehtud toetusvahendid ja anda suuniseid seoses konkreetsete poliitikavaldkondadega, nagu riigihanked, tööhõive- ja sotsiaalpoliitika, maksustamine, haridus, oskused ja koolitus ning ringmajanduse ja sotsiaalmajanduse tegevuskavade sidumise tähtsus;

16. peab kahetsusväärseks, et parlamendi varasemad üleskutsed komisjonile esitada ettepanekud, mis võimaldaksid vastastikustel ühingutel, ühendustel ja sihtasutustel tegutseda nii Euroopas kui ka piiriüleselt, ei toonud kaasa seadusandlikke muudatusi, mis kahjustas seetõttu Euroopa sotsiaalset mudelit ja takistas ühtse turu väljakujundamist; soovitab, pidades silmas tänu ELi sotsiaalmajanduse tegevuskavale

[15] Näiteks Interregi algatus „Innovative Business Transfer Models for Small and Medium-Sized Enterprises in the Baltic Sea Region“ (Innovatiivsed ettevõtete ülemineku mudelid väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele Läänemere piirkonnas), Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) ning tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi (EaSI) rahastamine, Euroopa Parlamendi katseprojektid „Transfer to coops“ (Üleminek ühistutele) ja „Saving job“ (Töökohtade säilitamine).

avanenud võimalusi ja Luksemburgi avalduse järelevalvekomitee (kuhu kuulub enamik liikmesriike) tegevust, uurida tõhustatud koostöö kasutamist vahendina, mis võib aidata ületada eespool nimetatud aastakümneid kestnud ummikseise;

17. märgib, et sotsiaalmajanduse sektori täieliku potentsiaali vallandamine sotsiaal-majanduslike probleemide lahendamisel nõuab, et riigiasutused määraksid selgelt kindlaks sotsiaalvaldkonna prioriteedid; rõhutab, et sotsiaalmajanduse projektid nõuavad üldiselt tihedat partnerlust avaliku sektori asutustega, ning kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles töötama ELi tasandi makromajandusliku juhtimise raamistikus välja sotsiaalsete investeeringute strateegia, milles on selgelt kindlaks määratud sotsiaalsed prioriteedid ja mis võib luua avaliku sektori asutuste ja sotsiaalmajanduse organisatsioonide vahelise koostöö raamistiku;

18. väljendab heameelt väljakuulutatud uue uuringu käivitamise üle, mille eesmärk on koguda kvalitatiivset ja kvantitatiivset teavet sotsiaalmajanduse kohta kõigis liikmesriikides; märgib, et vaja on koguda üksikasjalikke, standarditud, võrreldavaid ja usaldusväärseid andmeid sotsiaalmajanduse ulatuse ja mõju kohta, et hõlbustada tõenditel põhinevate poliitiliste otsuste tegemist, kindlustada sotsiaalmajanduse arengu tulevikku ning aidata kaasa ELi majanduslike ja sotsiaalsete eesmärkide saavutamisele;

19. kutsub liikmesriike üles määrama sotsiaalmajanduse koordinaatorid ja looma kohalikud sotsiaalmajanduse kontaktpunktid, et hõlbustada juurdepääsu rahastamisele, sealhulgas ELi rahastamisele;

20. kutsub komisjoni üles looma ELi sotsiaalmajanduse tegevuskava rakendamise rakkerühma ning edastama teavet selle koosseisu ja meetmete ajakava kohta;

°

° °

21. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

Euroopas on sotsiaalmajandust ajalooliselt peetud turutõrgete ja riigi läbikukkumise lahendamise vahendiks. Viimase kahe aastakümne jooksul on aga arusaam sellest, mida sotsiaalmajandus kaasa toob, laienenud[1]. Sotsiaalmajandus on näidanud, et see aitab kaasa sotsiaalsele ühtekuuluvusele ning kogukonna ja sotsiaalse kapitali tunde edendamisele[2] ning aitab lahendada peamisi ühiskondlikke probleeme, nagu keskkonnaküsimused, toidualane sõltumatus ning kättesaadava ja kvaliteetse hoolduse ja tervishoiu pakkumine[3]. COVID-19 pandeemia ajal on sotsiaalmajandus näidanud ka oma tugevaid külgi ja suutlikkust aidata kaasa majandusarengule ja töökohtade loomisele, eelkõige haavatavate inimeste jaoks. Lisaks on sotsiaalmajandus näidanud, kuidas see vähendab sotsiaalset ja majanduslikku ebavõrdsust ning elavdab kohalikke kogukondi, kus need organisatsioonid on sügavalt juurdunud.

Rahvusvahelisel tasandil on tehtud jõupingutusi, et kõiki sotsiaalmajanduse võimalikke eeliseid majanduse ja ühiskonna jaoks paremini mõista ja muuta need nähtavaks. Näiteks lõi Ühinenud Rahvaste Organisatsioon kümme aastat tagasi oma sotsiaal- ja solidaarsusmajandust käsitleva agentuuridevahelise rakkerühma, et „mõtestada ümber areng mitme kriisi järel ja seoses 2015. aasta järgse arengukavaga, milles pole pööratud piisavat tähelepanu“ sotsiaalmajandusele[4].

Sotsiaalmajandust tunnustatakse seega üha enam kui teistsugust majanduse korraldamise viisi või, nagu ÜRO peasekretär on seda sõnastanud, „alternatiivse majanduskasvu mudelit, mille eesmärk on leida uus tasakaal majandusliku tõhususe ning sotsiaalse ja keskkonnaalase vastupanuvõime vahel (...). [S]otsiaal- ja solidaarsusmajandus edendab majanduse dünaamilisust, sotsiaal- ja keskkonnakaitset ning sotsiaalpoliitilist võimestamist.“[5].

Lisaks ÜRO jõupingutustele[6] on Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD) tunnistanud ka sotsiaalmajanduse ja sotsiaalse innovatsiooni panust kaasavama, loomingulisema ja kestlikuma majanduse ja ühiskonna loomisse ning käivitas 2020. aastal ülemaailmse meetme „Promoting Social and Solidarity Economy Ecosystems“ (Sotsiaal- ja solidaarsusmajanduse ökosüsteemide edendamine). Selle projektiga toetatakse sotsiaalmajanduse arengut ja rahvusvahelistumist kõigis ELi riikides, samuti Brasiilias, Kanadas, Indias, Koreas, Mehhikos ja Ameerika Ühendriikides.

Sellise väga soodsa olukorra taustal võttis Euroopa Komisjon 9. detsembril 2021 vastu kauaoodatud sotsiaalmajanduse tegevuskava. Tegevuskava tugineb ELi institutsioonide,

---

[1] Gorgi Krlev, Giulio Pasi, Dominika Wruk and Marika Bernhard (2021), „Reconceptualizing the Social Economy“, Stanford Social Innovation Review.
[2] *Samas*.
[3] Bénédicte Fonteneau and Ignace Pollet (toimetajad) (2019), „The contribution of the social and solidarity economy and social finance to the future of work“, Rahvusvaheline Tööbüroo, Genf.
[4] https://unsse.org/about/
[5] Peasekretäri aruanne (2021) „Socially just transition towards sustainable development: the role of digital technologies on social development and well-being of all“ (Sotsiaalselt õiglane üleminek kestlikule arengule: digitehnoloogia roll sotsiaalses arengus ja kõigi heaolus), sotsiaalse arengu komisjon, 8.–17. veebruar 2021, ÜRO.
[6] ÜRO süsteemis üldiselt väärib märkimist, et Rahvusvaheline Tööorganisatsioon on valinud 2022. aastaks kavandatud Rahvusvahelise Töökonverentsi 110. istungjärgu arutelu teemaks inimväärse töö ning sotsiaal- ja solidaarmajanduse.

liikmesriikide ning selle valdkonna sidusrühmade ja ekspertide aastakümnete pikkuse töö kogemustele. Kavas tunnistatakse taas sotsiaalmajanduse ümberkujundavat potentsiaali ning selle inimkeskset ja planeeti arvestavat lähenemisviisi majandusele.

Käesoleva algatusraporti raportöör korraldas oma töö ettevalmistamiseks mitmesuguseid konsultatsioone ÜRO rakkerühma, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee, Regioonide Komitee, liikmesriikide ja piirkondade esindajate ning akadeemiliste ringkondade esindajatega. Sotsiaalmajanduse tegevuskava kohta saadud tagasiside oli üldiselt positiivne. Raportöör õnnitleb komisjoni tehtud töö puhul. Kuid nagu eespool nimetatud osalejatega toimunud teabevahetuses täheldati, on selle teksti täiendamisel ning sotsiaalmajanduse mõistmise ja tunnustamise hõlbustamisel, selle väljakujundamise kiirendamisel ja ELi tegevuskava tõhusal rakendamisel veel arenguruumi.

Tuginedes nendele konsultatsioonidele, kehtivale institutsioonilisele konsensusele ja olemasolevatele tekstidele (sealhulgas parlamendi enda tekstidele) ning eri piirkondade ja ELi riikide sotsiaalmajanduse valdkonna parimate tavade uuringutele, on käesoleval raportil kolm eesmärki. Esiteks püüab see täita oma osa sotsiaalmajandust soodustava keskkonna kujundamisel. Teiseks uuritakse raportis, kuidas paremini ära kasutada sotsiaalmajanduse kogu potentsiaali, ning kolmandaks tegeletakse põhiküsimusega: kuidas saab tegevuskava rakendada tõhusalt? Neid küsimusi käsitledes loodab raportöör, et Euroopa Parlamendi töö käesolevas raportis aitab sotsiaalmajandusel järgmisel kümnendil jõudsalt areneda.